Augustinus, Aurelius: Opuscula
Strassburg: Martin Flach (printer of Strassburg), 11 Aug. 1491, 1491 Seite 15

dehoneſtat gula: ebrietas ꝯfutat: detra-
ctio lacerat. ambitio ſupplãtat: rapacitaſ
obiurgat: diſcordia diſſipat. ira ꝑturbat.
leuitas diſſoluit: torpoꝛ oppͥmit. hypo-
criſis fallit. adulatio frãgit. fauoꝛ attol-
lit: calũnia pungit. Ecce liberatoꝛ meus
de gentibꝫ iracũdis. ecce cũ qͥbꝫ vixi a die
natiuitatꝭ mee: quibꝫ ⁊ ſtudui: qͥbꝫ ⁊ fidẽ
ſeruaui. Jpa me q̃ dilexerã ſtudia dãnãt.
q̃ laudauerã vituperãt. Hi ſũt qͥbꝫ acq̃e-
ui amici: quibꝫ parui magiſtri: ⁊ qͥbꝫ ſer-
uiui. dñi ꝯſules qͥbꝫ credidi. ciues qͥbꝫ co
habitaui. domeſtici qͥbꝫ cõſenſi. Heu mi
hi rex meꝰ ⁊ deꝰ meꝰ: qꝛ incolatꝰ meꝰ ꝓ-
lõgatꝰ ẽ. Ve mihi illumĩatio mea qꝛ ha-
bitaui cũ habitãtibꝫ cedar. Et cũ dauid
ſanctus dixerit multũ. quãto magis ego
infelix dicere poſſum. nimis incola fuit
aĩa mea firmamẽtũ meũ deꝰ. nõ iuſtifica
bit̃ i ꝯſpectu tuo oĩs viuẽſ. Spes mea ñ
eſt in filijs hoĩm. Quez ſi remota pietate
iudicaueris iuſtũ inuenies. ⁊ niſi ꝑuene-
ris miſerãdo impiũ nõ ẽ qͥd gl̃ificet piũ.
Credo nãqꝫ ſalꝰ mea qꝺ audiui. qm̃ be-
nignitaſ tua ad penitẽtiã me adducit. tui
oꝛis mihi ſonuerũt nectarea labia. Nẽo
p̃t venire ad me niſi pr̃ meus q̃ miſit me
traxerit eũ. Enĩuero qꝛ me inſtruxiſti tã-
q̃ꝫ ꝓpiciꝰ inſtructõe foꝛmaſti: totꝭ medul
lis coꝛdis: toto niſu mẽtis: te oĩpotẽs pr̃
cũ dilectiſſimo filio tuo: teqꝫ dulciſſima
ꝓles cũ sereniſſimo ĩuoco paraclito. tra-
he me q̃tenus poſt te currã ĩn odoꝛẽ vn-
gẽtoꝝ tuoꝛũ dulciter.

Jnuocat̃ pater ꝑ filiũ. Cap̃. V.

INuoco te de

us meus: inuoco te. qꝛ ꝓpe eſ
oĩbꝫ inuocãtibꝫ te in ṽitate
Tu enĩ veritas es: doce me q̃
ſo ꝑ clementiã tuã: ſancta ṽitas doce me
inuocare ĩ veritate. qꝛ h̃ fieri quõ opꝫteat
neſcio. ſed a te doceri beata ṽitas hũilit̃
imploꝛo. Abs te enĩ ſapꝫe ẽ diſſipꝫe. te ṽo
noſſe eſt ꝑfecte ſcire. Erudi me diuĩa ſa-
pientia ⁊ doce me legẽ tuã. Credo nanqꝫ
quẽ tu erudierꝭ beatus erit: ⁊ de lege tua
docueris eũ. Deſidero inuocare te: qꝺ q̃-
ſo fiat in veritate. Quid eſt in veritate i-
uocare veritatẽ: niſi in filio patrẽ. Ergo
ſancte pater ſermo tuꝰ veritas eſt: princi-
piũqꝫ verboꝝ tuoꝝ veritas. Hoc quip-
pe eſt verboꝝ tuoꝛũ pꝛĩcipiũ quod in pͥn
cipio erat ṽbũ. Jn ipſo pꝛincipio te ſum
mũ adoꝛo pꝛincipiuꝫ. Jn ipo veritatis
verbo te ꝑfecta ĩuoco veritas: in quo ip
ſa eadem veritas dirigaſ me in veritate ⁊
doceas. Quid enĩ eſt dulciuſ q̃ꝫ genitoꝛẽ
in nomine vnigeniti inuocare. patrẽ ĩ re-
coꝛdatõne filij ad pietatẽ inflectere. regẽ
chariſſime ſobolis denomĩatõe mitiga-
re. Sic enim ſolent rei carceribꝫ eripi. ſic
cõmancipati vinculis liberari. ſic triſtem
accipiẽtes ſentẽtiã capitis nõ ſolum ab-
ſolui ſed inſuꝑ nanciſci inſolitã gratiam:
dũmodo iratis pꝛĩcipibꝫ dilecte ꝓlis in-
timauerint charitatẽ. Sic delinquentes
ſeruuli euadunt ſupplicia dominoꝝ: dũ
ꝓ eis ĩteruenit dulcedo filioꝝ. Sic te oĩ
potens pater ꝑ omnipotẽtis filij charita
tem poſtulo: educ de carcere ad confiten-
dum nomini tuo animã meã. libera me a
vinculis peccatoꝛũ: per coeternũ flagito
vnicũ tibi natũ. meqꝫ cui ꝓpꝛia merita le
talem minant̃ ſentẽtiã: ꝓcioſiſſime ad de
xterã tuam ꝯſedẽtis ꝓlis interpellatõe re
ſtaura placatus ad vitã. Quem enĩ aliũ
dirigã interceſſoꝛẽ tibi neſcio niſi hunc q̃
eſt ꝓpiciatio ꝓ peccatis noſtris. qui ſe-
det ad dexterã tuam interpellans ꝓ nob̃.
Ecce aduocatus meus apud te deũ pa-
trem. Ecce pontifex ſummus qui nõ ali
eno eget expiari ſanguine: qꝛ ꝓpꝛio reful
get ꝑfuſus cruoꝛe. Ecce hoſtia ſancta bñ
placens ⁊ ꝑfecta in odoꝛẽ ſuauitatis ob-
lata ⁊ accepta. Ecce agnus ſine macula:
qui coꝛã ſe tondentibꝫ obmutuit. q̃ ala-
pis ceſus: ſputis illitus: oppꝛobꝛijs affe
ctus: os ſuũ nõ aperuit. en q̃ peccatũ nõ
fecit: peccata nr̃a ꝑtulit ⁊ lãguoꝛes nr̃os
ſuo liuoꝛe ſanauit

Hic repꝛ̃ſentat homo patri paſſionem
filij

Capitulũ VI

ABſpice pr̃ pie

pijſſimũ filiũ ꝓ me tã ĩpia paſ
ſuꝫ. Reſpice clemẽtiſſime rex
quis patit̃: ⁊ reminiſcere benignꝰ ꝓ quo

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-299/0015
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG